

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619201255
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2619201255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcov: 1/ C. Y., nar. XX. C. XXXX, trvalý pobyt C. D. I. XXX, 2/ N. Y., nar. XX. V. XXXX, trvalý pobyt C. D. I. XXX, obidvaja zastúpení advokátkou: JUDr. Marta Vícenová, Záhorácka 5478/15B, Malacky, proti žalovanému: JUDr. D. C., nar. XX. C. XXXX, trvalý pobyt C. D. I. XXX, zastúpenému : Advokátska kancelária Machová s.r.o., Sasinkova 886/16, Skalica, IČO: 36 864 544, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 14. decembra 2020 č. k. 9C/20/2019-136, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný má voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o nahradenie prejavu vôle žalovaného uzatvoriť so žalobcami kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom C. D. I., zapísaným na LV č. XXXX, LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovia 1/, 2/ sú povinní nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 116, § 140, § 603 ods. 3, § 605, § 606 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že predmetné nehnuteľnosti boli pôvodne vo vlastníctve R. V. v podiele 2/4, ktorý vlastnícke právo k nim previedol na otca žalovaného Ing. S. C.. Žalobcovia napriek tvrdeniu o porušení ich predkupného práva pri prevode vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam z E. V. na otca žalovaného, žiadne právne kroky nepodnikli. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/48/2009 oprávnený spoluvlastník z predkupného práva má pri porušení povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka na výber tri zákonné možnosti. Môže sa domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu alebo sa môže voči nadobúdateľovi (tretej osobe) domáhať, aby mu predaný spoluvlastnícky podiel ponúkol za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od povinnej osoby. Ak tak nadobúdateľ dobrovoľne neurobí, môže sa domáhať na súde vydania rozhodnutia o nahradenie prejavu vôle nadobúdateľa. Treťou možnosťou je, že si ponechá predkupné právo, ktoré však začne pôsobiť až voči nadobúdateľovi. Ak došlo k porušeniu predkupného práva žalobcov zo strany E. V., mali žalobcovia možnosť domáhať sa svojich práv voči otcovi žalovaného a ak tak neurobili, ponechali si predkupné právo vo vzťahu k otcovi žalovaného (predkupné právo im zostalo zachované). Otec žalovaného bol tak povinný ponúknuť nehnuteľnosti najskôr žalobcom, nie však v prípade, ak sa jednalo o prevod blízkej osobe, ako tomu bolo v danej veci (svojmu synovi teda žalovanému). V takom prípade spoluvlastníci predkupné právo nemajú. Pri prevode vlastníckeho práva z otca žalovaného na žalovaného k porušeniu predkupného práva nemohlo dôjsť

a preto žalobe nebolo možné vyhovieť. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva žalobcami tvrdená skutočnosť, že ak bolo predkupné právo žalobcov pri prevode nehnuteľností pri predchádzajúcom prevode porušené, je žalovaný nositeľom povinnosti z porušenia uvedeného práva. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), v zmysle ktorého úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/, ktorí boli v konaní neúspešní. O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia 1/, 2/ navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnili nesprávnym právnym posúdením veci. Právny predchodca žalovaného previedol predmetné nehnuteľnosti na žalovaného na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený tri mesiace po nadobudnutí (pozemky evidované na LV č. XXXX a LV č. XXXX) a na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený osem mesiacov po nadobudnutí (LV č. XXXX). Nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX boli nadobudnuté na základe kúpnej zmluvy osemnásť mesiacov po ich nadobudnutí. Žalobcovia majú právo domáhať sa svojich nárokov z titulu porušenia predkupného práva v zákonnej trojročnej lehote. Výzva žalovanému bola zaslaná 27. mája 2019 a žaloba podaná 18. júna 2019. Žalobcov nemožno tak považovať za nebalých vlastníkov, ak konali voči aktuálnemu spoluvlastníkovi v lehote necelých dvoch rokov. Prevody zistili náhodnou kontrolou stavu evidovaného v katastri nehnuteľností, pričom nebolo ich povinnosťou sledovať tento stav. Medzi stranami nebolo sporné, že prevod na žalovaného bol vykonaný ako prevod na blízku osobu. Súd prvej inštancie sa ale nevysporiadal s argumentáciou žalobcov o prechode nielen práv, ale aj povinností na nadobúdateľa. Takýmto rozhodnutím je daný návod na obchádzanie predkupného práva. Ponuka na využitie predkupného práva pri prvom prevode nehnuteľností nebola preukázaná a nemôže byť nahradená vyhlásením predávajúceho E. Fiedlera, že spoluvlastníci boli oboznámení s predajom nehnuteľností. Dobromyseľnosť žalovaného bolo spochybnená aj tým, že od svojho otca nadobudol nehnuteľnosti za cenu podstatne nižšiu ako navrhoval pri mimosúdnych rokovaniach. Žalobcovia poukázali na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/48/2009, v zmysle záverov ktorého momentom účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený, čo znamená, že táto možnosť nápravy porušenia predkupného práva spôsobuje navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy, vrátane práv a povinností vyplývajúcich z predkupného práva. Žalobcovia poukázali aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 50/2015, podľa záverov ktorého neplnenie zákonom stanovených povinností nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu. V podmienkach právneho štátu je žiaduce, aby nesplnenie zákonom stanovených povinností bolo sankcionovateľné, resp. mohlo vyvolať negatívne právne dôsledky na subjekt práva, ktorý si zákonom ustanovenú povinnosť nesplnil. Napadnutým rozsudkom by došlo k situácii, že konanie porušujúce právo bude zhojené ďalším právnym úkonom, ktorý nemôže požívať súdnu ochranu. Zákon ponecháva oprávnenému spoluvlastníkovi voľbu, či vôbec, prípadne ktoré z týchto riešení zvolí. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/239/2012 ak po právnom úkone porušujúcom predkupné právo podielového spoluvlastníka ten spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, prevedie svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu, stáva sa nadobúdateľ prevedeného podielu ex lege nielen podielovým spoluvlastníkom spoločnej veci, ale aj osobou oprávnenou z predkupného práva viazaného na spoluvlastnícky podiel. V dôsledku toho prechádzajú na neho aj oprávnenia pôvodného spoluvlastníka vyplývajúce z nerešpektovania jeho predkupného práva. Nie je pritom právne významné, či prevodca, v čase keď bol podielovým spoluvlastníkom, svoje oprávnenia vyplývajúce z porušenia predkupného práva uplatnil alebo nie. Žalobcovia poukázali na rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/23/2014, na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/32/2017 a rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 5C/73/2012 potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/87/2018. Porušenie predkupného práva je vecným právom, ktoré je viazané na konkrétny spoluvlastnícky podiel, ktorý mal byť predmetom predkupného práva. V prípade porušenia predkupného práva pôvodným spoluvlastníkom (porušiteľom) je priamo zaťažený spoluvlastnícky podiel bez ohľadu na viacnásobné prevody. Napadnutému rozsudku chýba tiež náležité odôvodnenie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie sa dôkladne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku s argumentáciou žalobcov 1/, 2/. Nehnuteľnosti žalovaný nadobudol od svojho otca, ktorý je v zmysle § 116 a § 117 O. z. blízkou osobou, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k porušeniu predkupného práva podľa § 140 O. z., v zmysle ktorého pri prevode spoluvlastníckeho podielu majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže

ide o prírod blízkej osobe, čo bol daný prípad. Žalobcovia opomínajú i ďalšiu skutočnosť upravenú v ustanovení § 603 ods. 3 O. z., ktoré umožňuje obidenému podielovému spoluvlastníkovi domáhať sa, aby mu nadobúdateľ vec ponúkol na predaj, a to za rovnakých podmienok, za ktorých nadobúdateľ kúpil nehnuteľnosti od pôvodného podielového spoluvlastníka a iba v prípade, ak nadobúdateľ jeho výzve nevyhoví, má oprávnený spoluvlastník právo domáhať sa na nadobúdateľovi, aby bol nahradený prejav vôle. Zo strany žalobcov nebol dodržaný ani tento zákonný postup, keď iba v prípade, ak nadobúdateľ nevyhoví výzve, má oprávnený spoluvlastník uvedené právo. Žalovaný nebol vyzvaný na dobrovoľné plnenie, keďže obdržal len výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy, v prílohe ktorej bola kúpna zmluva obsiahnutá. K uvedenému úkonu nebolo predložené žiadne oprávnenie advokátky. Takúto výzvu nebolo možné považovať za zákonnú podmienku kvalifikovanú v ustanovení § 603 ods. 3 O. z. Žalovaný poukázal aj na svoju dobromyseľnosť, pretože nemal vedomosť o tom, že pôvodný vlastník, ktorý nehnuteľnosti prevádzal na jeho otca, porušil predkupné právo. Rovnako dobromyseľný bol aj právny predchodca žalovaného. Podľa ustálenej judikatúry dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva musí byť poskytnutá súdna ochrana aj pred pôvodným (skutočným) vlastníkom (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/71/2011).

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/, 2/ nie je dôvodné.

5. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý vecne správne rozhodol.

6. Zákon rešpektuje právo spoluvlastníka disponovať svojím spoluvlastníckym podielom, avšak na druhej strane umožňuje ostatným spoluvlastníkom nadobudnúť spoluvlastnícky podiel spoluvlastníka, ktorý nemieni v spoluvlastníckom vzťahu zotrvať, a to na základe zákonného predkupného práva. V spore o uplatnenie nároku z porušenia predkupného práva nesie žalobca bremeno tvrdenia, že je nositeľom predkupného práva a že došlo k jeho porušeniu. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobcu potom vyplýva bremeno dôkazné, a to pokiaľ ide o preukázanie spoluvlastníckeho práva (prípadne prechodu spoluvlastníckeho a teda i predkupného práva). Ak sa chce úspešne brániť žalovaná strana, musí tvrdiť, že zákonné predkupné právo dotknutého spoluvlastníka bolo rešpektované, realizovaním ponuky na predaj spoluvlastníckeho podielu dotknutému spoluvlastníkovi a o svojom tvrdení splnenia ponukovej povinnosti musí ponúknuť dôkazy.

7. V posudzovanej veci bolo primárne na žalobcoch 1/, 2/ aby tvrdili a preukázali, že sú nositeľmi predkupného práva, ktorá skutočnosť nebola sporná (preukázaná aj výpisom z listu vlastníctva). Rovnako tak žalobcov zaťažovalo dôkazné bremeno, že došlo k porušeniu predkupného práva, ktorá skutočnosť preukázaná nebola.

8. Ak má spoluvlastník záujem previesť svoj spoluvlastnícky podiel na iného, skôr ako prevod realizuje má povinnosť svoj podiel ponúknuť ostatným spoluvlastníkom. Túto ponukovú povinnosť však nemá, ak ide o prevod blízkej osobe. Zákon (§ 116 O. z.) za osobu blízku považuje aj príbuzného v priamom rade.

9. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že právny predchodca žalovaného (otec žalovaného) nebol povinný ponúknuť nehnuteľnosti pri prevode spoluvlastníckeho podielu najskôr žalobcom z dôvodu, že išlo o prevod blízkej osoby (synovi), v ktorom prípade žalobcovia ako spoluvlastníci predkupné právo nemali (§ 140 O. z.).

10. Súd prvej inštancie náležite poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 4Cdo/48/2009, 6Cdo/209/2010), podľa ktorej oprávnený spoluvlastník z predkupného práva má pri porušení povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka na výber tri zákonné možnosti. Môže sa domáhať buď vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníka na tretiu osobu alebo sa môže voči nadobúdateľovi (tretej osobe) domáhať, aby mu predaný spoluvlastnícky ponúkol za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od povinnej osoby. Ak tak nadobúdateľ dobrovoľne neurobí, môže sa domáhať na súde vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpe nahradí prejav vôle

nadobúdateľa. Treťou možnosťou je, že si ponechá predkupné právo, ktoré však začne pôsobiť až voči nadobúdateľovi.

11. Ak mali žalobcovia pri prvom prevode nehnuteľností (z E. V. na otca žalovaného) za to, že došlo k porušeniu predkupného práva (v dôsledku nevykonania ponuky prevodcu ako podielového spoluvlastníka), mali na výber vyššie uvedené tri zákonné možnosti. V konaní bolo nesporné, že žalobcovia sa nedomáhali ani relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu na otca žalovaného, ako ani toho aby im bol predaný spoluvlastnícky podiel, ponúknutý za rovnakých podmienok (tiež nepodali žalobu o nahradenie prejavu vôle nadobúdateľa). Treťou možnosťou bolo ponechanie si predkupného práva, ktorú využili a ktoré začalo pôsobiť až voči nadobúdateľovi.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia si neuplatnili žiaden nárok z porušenia predkupného práva voči právnenému predchodcovi žalovaného, nemohol žiaden nárok z porušenia predkupného práva prejsť na žalovaného. Vo vzťahu k nadobúdateľovi (právnenému predchodcovi žalovaného) mali žalobcovia predkupné právo v zmysle § 140 OZ, okrem zákonnej výnimky spočívajúcej v prevode vlastníckeho práva na blízku osobu (čo bol práve daný prípad).

13. Práva a povinnosti z právneho vzťahu zákonného predkupného práva v zmysle § 140 OZ sa stávajú aktuálnymi (vznikajú) až okamihom, keď jeden zo spoluvlastníkov sa rozhodne svoj podiel scudziť a vykonať jeho prevod na inú než blízku osobu. Bez toho, aby sa povinný spoluvlastník z predkupného práva rozhodol svoj podiel scudziť, práva a povinnosti z právneho vzťahu predkupného práva nevznikajú (porov. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 48/2009).

14. Chýba preto akýkoľvek zákonný podklad domáhať sa voči žalovanému nároku z porušenia predkupného práva, ku ktorému malo dôjsť pri prevode nehnuteľností z E. V. na právneho predchodcu žalovaného. Poukaz žalobcov na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 239/2012 nebol opodstatnený, keďže vychádzal z odlišného skutkového stavu a právnej skutočnosti prevodu podielu spoluvlastníkom, ktorého predkupné právo bolo porušené a s tým súvisiaceho prechodu oprávnenia pôvodného spoluvlastníka (vyplývajúceho z nerešpektovania predkupného práva) na nadobúdateľa prevedeného podielu (ktorý má na výber tri zákonné možnosti a ak niektorá z nich nastane, vzťahujú sa na ňu zákonom stanovené právne následky, a preto nejde o právne nástupníctvo vo vzťahu k povinnostiam, ktoré nevznikli).

15. Nedôvodný bol aj poukaz na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/32/2017, v ktorom sa riešila skutkovo odlišná vec (po dovoľaní sa relatívnej neplatnosti vznikla povinnosť podielovému spoluvlastníkovi previesť sporné spoluvlastnícke podiely do vlastníctva za určitých podmienok, v dôsledku čoho bol vlastníkom spoluvlastníckych podielov zaťažený povinnosťou previesť spoluvlastnícke podiely, ktorá povinnosť prešla na základe právneho úkonu na právnych nástupcov, ktorí nemohli nadobudnúť k spoluvlastníckym podielom viac práv než mal prevodca). Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/87/2018 zase vychádzalo zo skutkového stavu dovoľania sa relatívnej neplatnosti voči právnenému predchodcovi žalovanej strany.

16. V posudzovanej veci si žalobcovia nárok z porušenia predkupného práva voči právnenému predchodcovi žalovaného neuplatnili, ako ani sa nedovolali relatívnej neplatnosti právneho úkonu, ktorým nadobudol spoluvlastnícke podiely právny predchodca žalovaného. Preto spoluvlastnícky podiel nebol zaťažený žiadnym nárokom z predkupného práva. Existencia predkupného práva však sama o sebe neobmedzuje dispozíciu s vecou, pretože do doby, kým sa osoba dotknutá úkonom, pri ktorom sa nerešpektovalo predkupné právo, nedovolá neplatnosti právneho úkonu (§ 40a O. z.), je potrebné na tento úkon hľadieť ako na platný, so všetkými dôsledkami z toho vyplývajúcimi. K odvolacej argumentácii žalobcov poukazujúc na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/48/2009 je potrebné uviesť, že žalobcami citovaná časť odôvodnenia uvedeného rozhodnutia sa vzťahuje práve na účinné dovoľanie sa relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu, majúcej za následok ako keby právny úkon nebol urobený (ktorá možnosť nápravy spôsobuje navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy).

17. Relatívna neplatnosť právneho úkonu sa vyznačuje tým, že relatívne neplatný právny úkon sa považuje za platný, kým sa oprávnená osoba (osoba dotknutá právnym úkonom) jeho neplatnosti nedovolá (§ 40a O. z.). V kontexte uvedeného je potrebné vykladať aj porušenie právnych povinností majúcich za následok relatívnu (nie absolútnu) neplatnosť právnych úkonov.

18. Bez právneho významu bola potom odvolacia argumentácia žalobcov týkajúca sa kvantifikácie dĺžky doby uplynulej od nadobudnutia vlastníckeho práva právnym predchodcom žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam po ich ďalší prevod, ako aj poukaz, že žalobcovia sa domáhali svojich nárokov voči žalovanému v zákonnej trojročnej lehote. Skutočnosť, či ponuka na využitie predkupného práva pri prvom prevode nehnuteľnosti bola preukázaná alebo nie, nebola právne významná, vzhľadom na nespornú skutočnosť, že žalobcovia si nároky z porušenia predkupného práva v súvislosti s prvým prevodom nehnuteľností voči dotknutým subjektom neuplatnili.

19. Nedôvodná bola aj odvolacia námietka žalobcov poukazujúca na nedostatočné odôvodnenie súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré vysvetlil. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

20. Právne postavenie spoluvlastníkov, ktorí svoj podiel nadobudli za porušenia predkupného práva a voči ktorým nebolo v súvislosti s tým uplatnené predkupné právo, nemajú iné horšie postavenie než ostatní spoluvlastníci (porov. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/1595/2009).

21. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania úspešného žalovaného, ktorému podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100%, v dôsledku čoho sú žalobcovia povinní nahradiť žalovanému trovy konania (podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí).

22. Z dôvodu, že žalovaný bol úspešný aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vzniklo mu právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

23. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.